

af Indtægten ved dem. Jeg vil nu ikke tale om, at en stor Del af Aktierne ofte kunne være i Hænderne paa Udlændinge. — Saa blev der sagt, at Aktiefælskaber ikke paaføre Kommunerne nogen synderlig Bæftatning, i alt Fald i Retning af Fattigvæsenet og Skolevæsenet. Det ærede Medlem for 7de Kredts (Bjerre) har jo i Dag paavist Urigtigheden heraf, og jeg skal tillade mig yderligere at anføre, at netop i de Købstæder, hvor der er flest Aktiefælskaber, er Skattebyrden vokset fra 6. til 9 pCt. Det er en Følge af, at Aktiefælskaber, der drive større Fabrikvirksomhed, kalde en stor Befolkning til Købstæderne, og det forøger Udgifterne til Skolevæsenet, til Slutning ogsaa til Fattigvæsenet og Alderdomsforsørgelsen, og som Følge deraf maa Kommunens Udgift stige. Denne Stigning er altsaa alene begrundet i Aktiefælskabernes Tilstedeværelse. Naar man nu siger, at denne Dobbeltbæftatning maatte kunne undgaaes paa en eller anden Maade, vil jeg sige: Ja, selv om det blev indrettet paa den Maade, at vedkommende, der angav for Vigningskommissionen, at de vare i Bæftidelse af Aktier, blev fri for en Kvotadel i Forhold til det, der var paalignet, saa kunde jeg finde det rimeligt og retfærdigt, thi saa fik man dog at vide, hvor de Aktier vare, og saa blev Udlændingerne ikke fri. Det er jo Tilfældet i flere af vore Købstæder, at der er Fabrikker, der drives udelukkende ved udenlandske Penge, og som netop paaføre Kommunen de Udgifter, jeg her har paaantet, uden at de i mange Aar have ydet Spor af Afgift til Kommunens Kasse. I det Øjeblik en saadan Afgift blev fastsat i Sighed med, hvad Kommunens øvrige Beboere svare, eller selv om den ikke blev sat saa højt, men, som det blev antydet, sat til 4 pCt., saa kunde det maatte synes at være en Uretfærdighed mod de Aktiefælskaber, der nu bestaa, men mod de fremtidige kan det dog ikke blive en Uretfærdighed. En Aktie er jo et Papir, der har en ganske bestemt Kurs, og den Nettoindtægt, som dette Papir giver, er jo bestemmende for Kurzen. Der vil da deri, ved fremtidig Stiftelse af Aktiefælskaber, ligge nogen Garanti for, at de ikke blive uforholdsmæssig højt bæftattede, ligesom man ogsaa nu vil kunne bestemme en Arræffe, hvori de nuværende Aktiefælskaber kunne blive fritagne, saaledes at der succesfult bliver

indsjort en Bæftatning med $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ indtil 1 pCt. Paa den Maade vil, efterhaanden som Papirerne gaa fra Haand til Haand, Kurzen nogenlunde regulere den Forskel, der maatte fremkomme derved, at vedkommende Aktiefælskab nu maatte afgive en vis Del af sin Nettoindtægt. — En dobbelt Bæftatning finder som antydet Sted paa mange forskellige Maader, og naar det i Gaar af et æret Medlem (Oet. Hansen) blev sagt, at der ikke kunde paaføres noget lignende Tilfælde som ved Aktiefælskaber, vil jeg sige, at man har Tilfælde, hvor en Mand er bleven bæftattet i en By og tillige har afgivet en Del af sin Indtægt til andre Byer, hvor den ogsaa er bleven bæftattet. Det er ogsaa en Dobbeltbæftatning. Jeg skal endda ikke nævne, at saaledes som den nuværende Formue- og Sejlighedsstat bliver lignet i Købstæderne, bliver der taget Hensyn til den Indtægt, vedkommende har haft i det foregaaende Aar. Naar nu vedkommende har haft et meget godt Aar, bliver han sat i meget høj Afgift med Udsigt til, at det næste Aar vil blive lige saa godt. Har han nu ikke haft et godt Aar, men tværtimod Tab, saa kommer han til at svare den samme Afgift. Man siger saa hertil: det næste Aar regulerer det jo; men som mangleaarigt Medlem af Vigningskommissionen ved jeg — og jeg har hørt, at lignende er Tilfældet i andre Byer — at det som Regel ikke er Tilfældet. Den Stat, som en Gang er bleven erlagt, saa de sjældent eller aldrig tilbage; noget Hensyn kan der vel tages, men dog ikke i saadant Forhold, at der ikke er sket dem nogen Uret, og at de ikke mange Gange kunne være blevne bæftattede med det dobbelte af det, de i Grunden skulde betale, naar den virkelige Indtægt var kommen frem.

Med Hensyn til, at Skatteprocenten i de forskellige Byer er blevet saa høj, som den nu er, ligger det jo ogsaa i, at disse forskellige Andelsforeninger eller Andelsfælskaber antage andre Former end just Aktiefælskaber. Der blev i Gaar af det ærede Medlem for 6te Kredts (Holch) nævnt et enkelt Eksempel fra Nykøbing, men der er ogsaa Andelsforetagender af en anden Natur, som i Grunden drive samme Forretning som Aktiefælskaber, uden at man er i Stand til at henføre dem til denne Kategori, for saavidt at der vil kunne være Tale om at paa-